

РЕШЕНИЕ

№ 6791

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7606** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. И. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Ц. Р., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 2 срещу Решение № ПИ – 281/21.07.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 59 – 00 – 514/11.07.2022г. по регистъра на ТД на НАП – С., подадена от жалбоподателя срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 170022 – 022–0069350/13.11.2017г.

С жалбата се иска отмяна на решението и на потвърденото с него постановление. Правят се възражения, че наложеният с постановлението за налагане на обезпечителни мерки запор върху банкова сметка е незаконосъобразен. Основен довод е че запорираната банкова сметка не е на длъжника. Претендира разности. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от упълномощения процесуален представител. Представени са писмени бележки.

Ответникът - директорът на ТД на НАП – С., чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт Й. прави искане за оставяне на жалбата без уважение. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата от административното производство и събраните в хода на съдебното производство такива, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок, от надлежна страна, пред

компетентния административен съд, по предвидения в закона процесуален ред.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна се установява, че с Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170022 – 022 – 0069350/13.11.2017г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в „Банка Пиреос България“ АД за сумата от 27 343.12 лева. Запорът е наложен по изпълнително дело № 22150041622/2015г. по описа на ТД на НАП – С., образувано срещу В. И. В..

Запорното съобщение е връчено на „Банка Пиреос България“ АД на 22.11.2017г. по електронен път. На 04.12.2017г. е изпратен отговор до НАП С. –град, в който „Банка Пиреос България“ АД посочва, че лицето В. И. В. няма открити банкови сметки, не притежава суми, депозирани за доверително управление, ценности в банкови касети, ценни книги в „Банка Пиреос България“ АД към момента.

Постановлението за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170022 – 022– 0069350/13.11.2017г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С. е обжалвано пред директора на ТД на НАП – С..

С Решение № № ПИ – 281/21.07.2022г. на директора на ТД на НАП – С. жалбата е оставена без уважение. В решението е посочено, че при справка по вписванията на ЦРОЗ към 14.07.2022г. е установено, че по партидата на В. И. В. е вписан наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на банковите касети, както и суми, предоставени на доверително управление, находящи се в „Банка Пиреос България“ АД за сумата от 27 343.12, наложени с Постановлението за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С170022– 022 – 0069350/13.11.2017г.(запорът е вписан на 25.05.2022г. в 17.23 часа). Изложени са мотиви, че запорът е наложен във връзка с образувано изпълнително дело и непогасени публични задължения на В. В. по изпълнителното дело. Възражението, че жалбоподателят не е титуляр на банкова сметка в посочената банка е отхвърлено с доводи, че по Справка от регистъра на БНБ, жалбоподателят е имал открити 2 банкови сметки в „Банка Пиреос България“ АД, едната от които е открита на 12.10.2015г. и закрыта на 15.11.2019г., а втората е открита на 28.04.2017г. и закрыта на 15.11.2019г. Тези банкови сметки са преминали в „Юробанк България“ АД и не са закрыти към датата на получаване на справка от БНБ към 11.07.2022г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети административната преписка, банково удостоверение с изх. № 763/10.10.2022г., издадено от „Юробанк България“ АД, че В. И. В. няма открити банкови сметки към 10.10.2022г. в „Юробанк България“ АД, както и прехвърлени от „Банка Пиреос България“ АД.

Видно от Справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове на физическо/юридическо лице, издадена от БНБ към 11.07.2022г. за периода от 11.07.2017г. до 11.07.2022г., В. И. В. не е титуляр на двете банкови сметки в „Банка Пиреос България“ АД, прехвърлени в „Юробанк България“ АД, а е упълномощено лице, тоест запорираните банкови сметки не са негови, нито средствата в тях.

При така установеното от фактическа страна, решението на директора на ТД на НАП – С. е необосновано и незаконосъобразно, както и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С170022– 022 – 0069350/13.11.2017г.

Активът, върху който е наложено обезпечението не е собственост на длъжника, а на трето лице. Титуляр на запорираните банкови сметки не е длъжникът, а трето лице, на което длъжникът е пълномощник. Обезпечението е в нарушение на чл. 198, ал.1, т. 3 от ДОПК, запорирани са сметки, които не са на длъжника. Наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни, поради противоречие с материалния закон. Решението на директора на ТД на НАП – С. е основано на неправилни фактически установявания, които не кореспондират с доказателствата по делото, поради което и правните изводи са неправилни. Справката от регистъра на БНБ с посочените 2 банкови сметки в „Банка Пиреос България“ АД, едната от които е открита на 12.10.2015г. и закрыта на 15.11.2019г., а втората е открита на 28.04.2017г. и закрыта на 15.11.2019г. е интерпретирана неправилно. Тези банкови сметки наистина са преминали в „Юробанк България“ АД и не са закрыти към датата на получаване на справката от БНБ към 11.07.2022г., но по тях длъжникът В. И. В. не е титуляр. Това се установява и от банково удостоверение с изх. № 763/10.10.2022г., издадено от „Юробанк България“ АД, че В. И. В. няма открити банкови сметки към 10.10.2022г. в „Юробанк България“ АД, както и прехвърлени от „Банка Пиреос България“ АД. Запорираните банкови сметки са на друго лице, което не съвпада с длъжника по изпълнителното дело.

По тези съображения налагането на запора е незаконосъобразно, както и обжалваното Решение № ПИ – 281/21.07.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 170022 – 022– 0069350/13.11.2017г.

Предвид изхода на правния спор и разпоредбата на чл. 161, ал.1 от ДОПК, на жалбоподателя се дължат разноските, за които към датата на приключване на устните състезания са представени доказателства по делото, че са платени, а именно 10 лева държавна такса и 5 лева за издадено съдебно удостоверение, общо 15 лева.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № ПИ – 281/21.07.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С 170022 – 022– 0069350/13.11.2017г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – ТД на НАП - С. да заплати на В. И. В., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 15 (петнадесет) лева, представляваща съдебни разноси.

Съдебното решение е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл. 268, ал. 2 от ДОПК.

СЪДИЯ: